

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 11Csp/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120352711
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Dudič
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:6120352711.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava samosudcom JUDr. Petrom Dudičom v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-mestská časť Petržalka, IČO: 53255739, proti žalovanému A. T., R.. XX.XX.XXXX, D. A. XXX, XXX XX Š., o zaplatenie 5.907,87 eur s príslušenstvom

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Stranám sporu sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu upomínaciu súdu dňa 30.7.2020, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 26.1.2021, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 5.907,87 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 22.3.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 11.8.2015 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 23.1.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.1.2018, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 6.057,87 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3.194,13 eur, z riadneho úroku vo výške 2.508,18 eur, z úroku z omeškania vo výške 336,06 eur a z poplatkov vo výške 19,50 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: dňa 24.4.2019 v sume 50 eur, dňa 23.5.2019 v sume 50 eur a dňa 24.6.2019 v sume 50 eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 5.907,87 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 33.044,13 eur, neuhradeného riadneho úroku vo výške 2.508,18 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 336,06 eur a neuhradených poplatkov vo

výške 19.50 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods.2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 23.3.2019, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Na základe uvedených úhrad žalovaného žalobca vyčísľuje úrok z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky nasledovne: 5% ročne zo sumy 3.044,13 eur od 23.3.2019 do zaplatenia.

3. Žalobca ako dôkazy predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 22.3.2019 spolu s prílohou, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 11.8.2015, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.1.2018, Všeobecné obchodné podmienky, Výzvu zo dňa 23.11.2017 a 18.12.2018, prehľad splátok, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.3.2019 a Pokus o zmier zo dňa 18.6.2020.

4. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 13.8.2020 platobný rozkaz, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu spolu s jej príslušenstvom a povinnosť nahradiť trovy konania v celkovej výške 938,28 eur.

5. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný vecne odôvodnený odpor, v ktorom uviedol, že bol zneužitý ako ručiteľ manželmi Š. pri ich úvere na kúpu rodinného domu. Peniaze platil za nich a doteraz sa k nim nevie dostať.

6. Žalobca k námietkam žalovaného uvedeným v odpore uviedol, že dňa 11.08.2015 uzatvoril postupca so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 4000 eur. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splatiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 28,50 % p.a. v deň uzavretia zmluvy. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou 108. pravidelných mesačných splátok od 25.09.2015 do 25.08.2024 vo výške 90,99 eur, vždy k 25. dňu v mesiaci.

7. Žalovaný vo svojom ďalšom vyjadrení zotrval na skutočnostiach z predchádzajúcich písomných podaní a ďalej uviedol, že z úveru si zabezpečil pomník pre seba a pre svoju manželku, úver riadne splácal, spolu uhradil 2.651,61 eur. Namietal výšku zostatku úveru. Ďalej popísal svoje osobné a majetkové pomery.

8. Žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 1.6.2021 špecifikoval priebeh splácania úveru a dlžnú sumu.

9. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa so Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.3.2019 spolu s prílohou, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 11.8.2015, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.1.2018, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Výzvou zo dňa 23.11.2017 a 18.12.2018, prehľadom splátok, Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.3.2019, Pokusom o zmier zo dňa 18.6.2020, vylúčením strán sporu a zistil tento skutkový stav:

10. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi spoločnosťou Slovenskou sporiteľnou, a.s., ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko s.r.o., ako postupníkom bola dňa 22.3.2019 pohľadávka voči žalovanému postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o.. Právny predchodca žalobcu dňa 11.8.2015 uzavrel so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Na základe predmetnej zmluvy poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 4.000 eur, ktorý bol vyplatený žalovanému dňa 12.8.2015. Z prehľadu splátok vyplýva, že žalovaný uhradil na úver sumu spolu 1.894,25 eur. Výzvou zo dňa 23.11.2017 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že je v omeškani so splácaním dlhu ku dňu 23.11.2017 vo výške 1.264,24 eur a vyzval ho k splateniu dlžnej sumy do 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.1.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že banka vyhlásila ku dňu 22.1.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Výzvou zo dňa 18.12.2018 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlhu s upozornením na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe. Listom zo dňa 30.3.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že pohľadávka z úverovej zmluvy spolu s príslušenstvom bola postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 22.3.2019. Žalobca výzvou (pokus o zmier) zo dňa 18.6.2020 vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 6.098,06 eur najneskôr do 28.6.2020.

11. Žalobca na pojednávaní zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu. Nesúhlasil s predbežným právnym posúdením súdu týkajúcim sa nepreukázania aktívnej legitímácie žalobcu.

12. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že je pravdou, že si bral úver o právneho predchodcu žalobcu, úver riadne nespácal. Doposiaľ zaplatil nejakých 2.651 eur, úver bol 4.000 a žalobca od neho žiada 5.900 eur s čím nesúhlasí.

13. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

14. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v

novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z ust. § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ust. § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

15. Podľa § 497 z.č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

17. Podľa § 503 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

18. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

19. Podľa § 2 ods. 1 z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim 1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec, 2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny, 3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín.

20. Podľa § 2 písm. a/ zákona 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

21. Podľa § 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 52 ods. 1 až 4 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 8 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so

zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

26. Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

27. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe zmluvy o splátkovom úvere (spotrebiteľskom úvere) došlo ku vzniku záväzkového vzťahu, v ktorom sa dve zmluvné strany dohodli navzájom si poskytnúť určité plnenia; právny predchodca žalobcu poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky a žalovaný poskytnuté finančné prostriedky vrátiť formou pravidelných mesačných splátok spolu s úrokmi a poplatkami. V tomto prípade možno žalovaného s určitou povahou považovať za spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) ZoSÚ, keďže pri uzatváraní a plnení zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a na druhej strane právneho predchodcu žalobcu možno považovať za dodávateľa podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, nakoľko pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z vyššie uvedeného dôvodu je teda potrebné pri posudzovaní predmetného právneho vzťahu brať na zreteľ všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv obsiahnutú v Občianskom zákonníku, úprava ktorých je obsiahnutá v ust. § 53 OZ a ktoré poskytujú výraznú ochranu pre spotrebiteľa, ako aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch.

30. Po vyhodnotení vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná. Súd v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu. Aktívnu vecnou legitimitáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu- žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. júna 2010).

31. Z výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 23.11.2017 je zrejmé, že právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že je v omeškaní so splácaním dlhu ku dňu 23.11.2017 vo výške 1.264,24 eur a vyzval ho k splateniu dlžnej sumy do 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Využil tak svoje právo podľa ust. § 565 OZ. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.1.2018 je zrejmé, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že banka vyhlásila ku dňu 22.1.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Výzvou zo dňa 18.12.2018 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlhu s upozornením na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe. Listom zo dňa 30.3.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že pohľadávka z úverovej zmluvy spolu s príslušenstvom bola postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 22.3.2019.

32. Podľa právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 53 ods. 9 OZ dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565, t. j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo

dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľ a v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť.

33. Vyššie citované ustanovenie pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Žalobca predložil súdu výzvu z 23.11.2017, v ktorej jeho právny predchodca vyzýva žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote 15 dní od odoslania tejto výzvy. Žalobca však v konaní nepredložil žiaden dôkaz svedčiaci o tom, že by bola táto výzva právneho predchodcu žalobcu doručená žalovanému. Rovnako tak nepreukázal doručenie ani oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

34. Dôsledkom nesplnenia povinnosti žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, uloženej mu kogentnými ustanoveniami OZ na ochranu spotrebiteľa je neplatnosť právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože v zmysle ustanovenia § 39 OZ tento úkon odporuje zákonu.

35. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalobca nepreukázal platné nadobudnutie pohľadávky uplatnenej v tomto spore od jeho právneho predchodcu. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť totiž iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy a po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky môže byť považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorej kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/119/2013, sp. zn. 19Co/194/2015, sp. zn. 4Co/145/2014). Ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách sa sledovalo sprísnenie postúpenia (cesie) bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožnenie dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu („Toto právo banka nemá, ak klient uhradil omeškaný peňažný záväzok ešte pred postúpením pohľadávky ...“). Zákonným podmienkam, akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90-dňová lehota, nepodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je kogentným ustanovením a dohodou zmluvných strán sa od neho nemožno odchyliť.

36. Žalobca v spore nepreukázal, že postúpeniu pohľadávky predchádzalo zaslanie výzvy bankou adresovanej žalovanému v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Písomná výzva banky klientovi je prvým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky, alebo jej časti na inú osobu. Tým, že banka túto výzvu dlžníkovi nezaslala, resp. táto skutočnosť nebola v konaní preukázaná, neposkytla mu dostatočný priestor na vykonanie krokov voči „svojej“ banke na zotrvanie vo vzťahu s ňou. Aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Obo/49/2008 zo 14. mája 2008 a sp. zn. 1Cdo/76/2007 z 28. januára 2009, v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo a z OZ nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietať a súd skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca. K správnosti týchto záverov sa priklonil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení, č. k. IV.ÚS 337/2012-19 z 3. júla 2012.

37. Keďže žalobcom nebolo preukázané splnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na ustanovenie § 39 OZ. S ohľadom na túto skutočnosť súd dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia, a preto mu nie je možné priznať právo uplatnené v tomto konaní. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, že návrh zamietol v celosti pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v súdnom konaní. Z dôvodu hospodárnosti

konania sa potom nezaoberal tvrdeniami žalovaného ohľadne porušeni ustanovení spotrebiteľského práva pri plnení zo zmluvy.

38. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo braňením práva.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 257 CSP, výnimocne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

42. Výrok o trovách sa opiera o ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 100 %, preto má žalovaný proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Žalovaný si však žiadne trovy konania neuplatnil. Súd preto v súlade so zásadou hospodárnosti konania rozhodol tak, že stranám náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rožňava písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, CSP).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.